

Yönetimden

Acısıyla tatlısıyla 2016 yılını da geride bırakıp, 2017 yılına merhaba dedik. Yeni yılda üyelerimize ve tüm gönül dostlarımıza sağlık ve mutluluk diliyoruz...

2016 yılı vakıf çalışmalarımız için oldukça başarılı bir yıl oldu. Köy Enstitüleri ile ilgili belge ve kaynak arayışımız sürdü. Baskısı olmayan kimi kitapları fotokopi yoluyla Vakfımız arşivine kazandırdık. Canlı tarih çalışmalarımızı sürdürdük. Tanıtım toplantılarımızı bulduğumuz her yerde sürdürdük.

En önemlisi, vakfımıza bilimsel çalışma yapmak üzere gelen yüksek lisans öğrencilerine ve doktora öğrencilerine belge ve yazılı kaynak sağladık...

Elimizde PDF formatı olan kitaplarımızı internet sayfamızda yayınladık ve bu konuda araştırmacılardan güzel değerlendirmeler aldık.

Yaptığımız etkinlikleri internet sayfamızda yayınlamaya devam ediyoruz. Çalışmalarımıza yeni yılda da kararlı bir şekilde devam edeceğiz...

2016 yılında eğitim alanındaki sorunlarımız ne yazık ki, artarak büyümüştür. Bakanlığın müfreda programının yoğunluğu üzerine başlattığı tartışma sosyal medya üzerinden de sürdü. Bakanlık herkesin müfredatlar üzerine görüş ve önerilerini almak istemesi üzerine, binlerce eleştiri yazısı gitti.

Özellikle; İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük dersi konularının eksiltilmesine kamuoyu büyük tepki gösterdi. Bu konudaki görüşlerimizi sözlü ve yazılı olarak zaman zaman kamuoyuyla paylaştık.

Bizler, müfredatların ağırlığı ve yoğunluğu

konusunda kimi zamanlarda eleştiriler yapmamıza karşın, bu çalışmaların alanının uzmanları ve tarafsız komisyonlarca yapılması taraftarıyız. Umarız, bu çalışmalardan çıkacak sonuç toplumun büyük kesimlerinin rahatsız olmayacağı ve kabul edeceği bir sonuç olur. Eğer böyle bir sonuç çıkmazsa, bundan sonra da tartışmalar devam edip gidecektir...

Eğitim alanında diğer bir tartışma konusu da imam hatip okullarının sayısının artırılması konusudur ki, zaman zaman tartışmalar büyümüş Türkiye'nin gündemine oturmuştur. Ne yazık ki, bu konuda kamuoyunun düşünce ve görüşleri dikkate alınmadan hareket edilmektedir.

Bugün insanlık bilimsel ve teknolojik eğitime önem vermekte ve geleceğin çocuklarını yetiştirmektedir.

Osmanlı devleti her alanda çağa ayak uyduramadığı için, gerektiği gibi çağı anlayamadığı için yıkılmıştır. Eğer Rönesans, Reform, Coğrafi keşifler, Sanayi devrimi gerektiği gibi anlaşılmış olsaydı. Gereken değişim sağlanmış olsaydı. İmparatorluk yaşamaya devam edecekti.

Tarih bu yönüyle bir daha gözden geçirilmelidir. Eğer tarih gözden geçirilirse, geçmişte yaşanan birçok yanlış görülecektir. Gereken dersler çıkarılacaktır.

İnsanlık uzayda koloniler kurmak için yatırım yaparken, siz bunun dışında kalamazsınız.

Biz vakıf olarak, Köy Enstitülerinde uygulandığı gibi çağdaş eğitimi bugüne kadar savuna geldik. Bundan sonra da tüm gücümüzle savunmaya devam edeceğiz.

Gelecek sayıda görüşmek dileğiyle...

kevakfi@gmail.com

Köy Enstitülerine Yaklaşım

AKÇADAĞ KÖY ENSTİTÜSÜ

MİTHAT ERDEN

1942 yılının Eylül ayında Gazi Terbiye Enstitüsü'nden mezun oldum. Akçadağ Köy Enstitüsü Türkçe Edebiyat öğretmenliğine tayinim çıktı. Akçadağ Köy Enstitüsü'ne gidip işe başladım.

Akçadağ Köy Enstitüsü'nde bize verilen bir mutfak ve bir odadan ibaret evimize yerleştik. Ev bomboştu. Müdür yardımcısı Mümin Başoğlu'ndan ödünç bir halı alıp yere serdik. Odanın bir kenarına da Malatya'daki hurdacılardan satın alıp tamir ettirdiğimiz sarı pirinç karyolamızı kurduk. Böylece oturacak bir odalık evimiz oldu.

Köy Enstitüleri hakkında dedikoduların, yerme ve kötölemelerin başladığı ve süratle yayıldığı günlerdi. İşe başlar başlamaz Köy Enstitüsü fenomenini kavramağa çalıştım. Atatürk'ün ve onun Milli Eğitim Bakanı Saffet Arıkan'ın temel düşüncelerini, enine boyuna, kendime göre tahlil ettim. Başlangıçta ana fikir, yüzde 90'ı okuma yazma bilmeyen köylüye okuma yazma öğretmektir. Fakat o zaman öğretmen yokluğu problemi karşılarına çıkmıştı. Askerlikte çavuş olan ve terhis edilmiş kimseleri kısa bir kursa tabi tutup süratle köylere tayin etme kararı verildi ve uygulandı. Ancak zamanla bu önlemin yetersizliği anlaşıldı. Köye gidecek öğretmenin Atatürk devrimlerini uygulamada öncü rolünü oynayacak nitelikte olmasına gerek vardı. Bu yeni görüşün uygulama planı Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel zamanında uygulamaya kondu ve Köy Enstitülerinin kurulması sürecine geçildi.

Akçadağ Köy Enstitüsü, 1940 yılında ilk kurulan 10 Enstitüden biri idi. 1942 yılında, buraya atandığım zaman, Enstitü bir okul değil adeta büyük bir şantiye gibiydi. Özel iş elbiselerini giymiş öğrenciler, tuğla üzerine tuğla koyarak duvarları yükseltiyor, elden ele taş taşıyor, tutamaklarından kavrıdıkları teskerelerde, karılmış betonu yükseklerle çıkarıyor, tarlalarda : *“Sürer eker biçeriz / güvenip ötesine / Millet'in her kazancı millet'in kesesine / Toplandık Baş çiğçinin, / Atatürk'ün sesine / Toprakla savaş için, Ziraat cephesine.”* ziraat marşını söyleye söyleye, toprağın altını üstüne getiriyor, kaynaklardan tarlalara açtıkları su arklarından ıslıl ıslıl suları, çatlak bakımsız toprakların bağrına akıtıyor, böylece yeni bir tarım ve

eğitim devriminin kapısını açarak, şevk ve heyecanla çalışıyorlardı.

Enstitüye ikinci gelişimde derslikler bitmiş, düzenli eğitim hayatı başlamıştı. Kız ve erkek öğrenciler, sabah saat 6.30 da “kalk” borusu ile Enstitü'nün önündeki meydana toplanıp davul, zurna, akordeon, mandolin eşliğinde, kol kola Arpazlı Zeybeği, Bengi, Dağlı gibi oyunlar oynayarak sabah jimnastiği yapıyorlardı. Daha sonra fırında çalışan arkadaşlarının hazırladığı mis ekmek kokusunun doldurduğu kahvaltı salonuna iniyorlardı. Kahvaltıdan sonra erkek çocuklar marangozluk, yapıcılık, demircilik ve sağlık dershanelerinde; kız öğrenciler eliş, biçki-dikiş, müzik, yemek gibi iş kollarında eğitim görüyorlardı. Yaklaşık olarak derslerin yüzde 25'i uygulamalı, yüzde 75'i de nazari derslerdi. Ve bütün bu etkinlikler, günde 350 gram ekmek, bulgur, fasulye gibi yetersiz gıda maddeleri tüketilerek gerçekleştiriyordu. Hedef büyüktü. Köy Enstitülerinden mezun olacak öğrenciler, ayda yirmi lira maaşla, yirmi yıl kendi köylerinde mecburi hizmet görecekti; köylüye okuma yazma öğretmekle kalmayacak, aynı zamanda modern tarım tekniklerinden marangozluğa, müzikten hasta tedavisine kadar her konuda öncülük yapacaklardı. İdealist olarak yetiştirilmiş, vatani, milleti için canını vermeğe hazır bizim gibi öğretmenler için de kendimizi bundan daha büyük kanıtlama fırsatı olabilir miydi? İşte bu atmosfer içinde Akçadağ Köy Enstitüsü'nde işe başlıyordum. Enstitü Müdürümüz Şerif Tekben, Eğitim Başı Reyzi Pamir ve Batı Trakya tarlalarında tütün işçiliği yapmış, dünya tatlısı Mümin Başoğlu'ndan kurulu ekip bu ağır ve tarihsel görevi yüklenmiş bulunuyordu.

Her hafta öğrenciler tarafından hazırlanan duvar gazetesinde bütün köy enstitülerindeki gelişmeler ve olaylar yayınlanıyor ve öğrenciler tarafından dikkatle okunup izleniyordu. Cumartesi günleri meydana, herkesin görüşünü serbestçe açıklama, konuşma ve tartışma yapabileceği bir kürsü kurulurdu. Bütün bunları göz önüne alarak idareden daha düzenli ve yaygın bir etkinlik için hemen bir matbaa alınmasını istedim. Görüşüm uygun görüldü. Elazığ'da satılık

bir matbaa olduğunu öğrenince oraya gittim. Matbaayı satın alıp Enstitü 'ye getirdim. Akçadağ Köy Enstitüsü'ndeki gelişmeleri ve etkinlikleri diğer Enstitülere iletmek ve diğer Enstitülerdeki gelişim ve etkinlikleri duyurmak üzere öğrencilerimle birlikte "Yeşil Kuşak" adıyla bir dergi çıkartmağa başladık. Büyük ilgi gördü. Serbest kürsüde konuşulacak konuları da belirledim. Ağırlıklı olarak eğitsel konuları işlemeğe başladık.

Malatya'da bir şenlik yapılması kararlaştırılmıştı. Malatya Hükümet Meydanı'nda büyük bir kalabalık toplanmıştı. Ben de halk arasında neler konuşulduğunu merak ediyordum. Ön tarafımda başörtülü bir hanım kalabalığı vardı. Enstitülüler hem çalışıyor, hem halk oyunları oynuyorlardı. Herkesin hayranlıkla ve coşkuyla seyrettiği güzel bir şenlikti. Önümdeki hanımlar "Oy anam, bunlar hem zilli hem de dilli" deyip duruyorlardı. Bu niteleme çok hoşuma gitmişti. Öğretmen arkadaşlarıma anlatınca "Sen zillilerden misin, dillilerden mi?" diye birbirlerine takılmağa başladılar.

Enstitü doktorumuz Dr. Kemal San hayatım boyunca tanıdığım insan sevgisiyle dolu en alçak gönüllü insandı. Civardaki köylüler, doktoru hastalarına çağırırlardı. Çoğu zaman ben de beraberinde giderdim. Üzerimizde bir Montgomeri ceket, altında külot pantolon ve ayaklarımızda çizme, yürüyerek köylere giderdik. Bir seferinde Sultan Suyu harası karşısındaki bir köye, hastaya gidiyorduk. Hasta sahibi köylü, doktor binsin diye semerli bir eşek getirmişti. Sırayla bir o, bir ben eşeğe binerek köye vardık. Karanlık, izbe, toprak damlı bir eve girdik. Muayenesini bitirdi. Beraberinde getirdiği çantasını açıp, eczanelerden verilmiş numune ilaçlardan hastaya verdi. Nasıl kullanılacağını tarif etti. Kapıdan çıkarken köylü boynunu büküp titrek bir sesle "Dohtor bey, vallahi sana verecek param yoh, kusura kalma, sonra borcunu sonra ödeyem, olmaz mı ?" dedi. Dr.Kemal San'ın gözleri nemlendi. "Yok, be hemşerim, senin bana borcun filan yok", diye yanıt verdi. Köylü içeri girip, elinde bir mendille döndü, mendili doktorun eline tutuşturdu. "Bak gördün mü işte borcunu ödedin!" dedi doktor. Enstitüye elimizdeki mendilin içindeki 8 tane yumurtayla döndük. Sırf köylünün gönlünü almış olmak için bu hediye kabul etmişti.

Aradan birkaç ay geçti. Türkiye'nin Güneydoğu sınırlarındaki köylerde kolera salgını başlamıştı. Her gün yüzlerce kişi ölüyordu. Bu ölümcül hastalıkla

mücadele etmek için, hayatını tehlikeye atarak, sınır köylerine gönüllü gitti. Ondan sonra kendisinden bir haber alamadım. Yıllar sonra Ankara'da Yüksek İhtisas Hastanesinde Mikrobiyoloji Profesörü olduğunu duydum. Ziyaretine gittim. Prof. Kemal San sağlık tüccarı değil insandı, büyük insandı. İş üzerinde eğitim metodu uygulayan Köy Enstitülerinin değeri yadsınamaz. Kışlık asker elbiseleri giymiş, büyük bir heyecanla ve şevkle gece gündüz demeden, Türkiye'yi aydınlık günlere taşımak için çırpınan o pırıl pırıl köy çocuklarının yanı sıra bugün barlarda babalarının parasıyla kafayı çekip sabahlayan ve her fırsatta bir hır gür çıkararak, medyaya konu olan ne idüğü belirsiz sosyete çocuklarını gözümün önüne getiriyorum.

Yaşam Öykümü anlatırken Hasan Ali Yücel'in Köy Enstitüleri konusundaki ana fikrini yansıtan aşağıdaki beyanını kaydetmeden geçemeyeceğim. 1960 yılında Hasan Ali Yücel şöyle diyordu : "Biz köylere, istiklal mücadelesinden itibaren sosyal hayatımızda yaptığımız büyük devrimleri götürecek adam yetiştirmek isteriz. Çünkü ümmet devrinin böyle bir adamı vardır. Bu imamdır. İmam, çocuk doğduğu vakit kulağına ezan okuyarak, büyüüp ihtiyarlayıp vefat ettiği vakit mezarının başında bağırarak telkin veren, doğumundan ölümüne kadar bu cemiyetin manen hakimidir. Bu manevi hakimiyet maddi tarafa da intikal ediyordu, çünkü hasta olduğunda da baş vurulan merci o oluyordu. Biz bunun yerine devrimci düşüncenin adamını köye göndermeyi isteriz. İmam nasıl doğarken ezan, ölürken telkin ile, doğuştan ölümüne kadar elinde tuttuğu küçük toplumun hakimi ise, önder öğretmen de, bir taraftan maddi, diğer taraftan manevi, köyün imamı olsun. İmam nasıl onun çocuğunu okutuyorsa, (Elif be'den başlayıp amme tabareke'ye kadar) bizimki de onun çocuğunu okutsun. Çocuğunu okutmak için bu otoriteyi elde etmesi gereklidir."

(1942 yılı Akçadağ Köy Enstitüsü ile ilgili anılar ANILAR kitabımın bir bölümüdür. Sevgi ve Saygılarımla... Mithat Erden)

Bağışlarınız için; Posta Çeki No:
524699

Ziraat Bankası Başkent Şubesi:
IBAN: TR120001001683390292475016

ABDULLAH ÖZKUCUR...

ERDAL ATICI

97 yaşında bir eğitim çınarı... Şaka değil bir asra ulaşmasına 3 yıl kaldı.

Cumhuriyet ilan edilmeden üç yıl önce doğmuş... Babası; Birinci Dünya Savaşında, Kurtuluş Savaşında savaşmış yoksul bir köylü...

1933’de Mustafa Kemal Atatürk “Az zamanda büyük işler yaptık” derken ve sesi Türkiye semalarında çınlarken, 13 yaşında bir çocuk... Kavgası, gürültüsü olmayan ve geleceğe ümitli bakan insanların yaşadığı bir zaman diliminde gençliğe adım atıyor...

Türkiye’de o sıralarda ışık hızında gelişmeler yaşanıyor. 1935’te Atatürk’ün kurmay subayı Saffet Arıkan Milli Eğitim Bakanı olduğunda 15 yaşında... Bir yandan Konya / Beyşehir / Manastır köyünde ilkokul okuyor, diğer yandan çobanlık yapıyor...

1937’de Eskişehir Çifteler Köy Öğretmen Okulunu kazandığında kayıt için parası çıkmayınca, köyden buğday, tereyağı, çökelek toplanarak ve kayıt parası denkleştirilerek okula gidebiliyor.

Mustafa Kemal Atatürk öldüğünde 18 yaşında dağ taş ağlıyor... Zorlamayla falan değil, içlerinden gelen duygularla hıçkırarak hıçkırarak ağlıyorlar.

17 Nisan 1940’ta okuduğu okul Köy Enstitülerine çevrilince, 20 yaşında ilk Köy Enstitülerden oluyor...

Çifteler Köy Enstitüsünde Aşık Veysel’in öğrencisi oluyor. Enstitüde açılan bir şiir yarışmasında TOPRAK adlı şiiri birinci seçiliyor. AŞIK VEYSEL bu şiirden etkileniyor ve o ünlü şiiri yazıp söylüyor: “BENİM SADIK YARİM KARA TOPRAKTIR”

1942’de yeni açılan Hasanoğlu YÜKSEK KÖY ENSTİTÜSÜ’NE seçilen ilk öğrencilerden... 22 yaşında...

Şiir yazıyor, günlük tutuyor, en önemlisi de sular seller gibi okuyor...

Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsünde Mualla Eyuboglu, İsmail Hakkı Tonguç, Ruhi Su, İbrahim Yasa, Sabahattin Eyuboglu, Aşık Veysel, Vedat Günyol, Rauf İnan gibi birçok ünlü, öğretmeni oluyor. Hasan Âli Yücel, İsmail Hakkı Tonguç’u tanıyor...

1945’te yani 25 yaşında bir bakıma köy üniversitesi olan Hasanoğlu Yüksek Enstitüsünden mezun oluyor. İvriz Köy Enstitüsüne öğretmen olarak atanıyor... Burada, Mahmut Makal, Süleyman Ege, Prof. Dr. Ayşe Baysal, Bilal Kaymakçıoğlu gibi birçok öğrencinin öğretmeni oluyor...

1946’da enstitülerin kapatılma süreci başlıyor...

Apar topar yedeksubay okulunda askere alınıyor... Birçok arkadaşı çavuş çıkarılıyor... Takibe alınıyorlar...

Eski daktilosuyla yazı yazarken evini dinleyenler, Rusya ile haberleşiyor diye ihbarda bulunuyorlar. Arkasında daima bir sivil takılı. Hayatları boyunca hep soruşturma hep sürgün hep kıyım yaşıyorlar... Hiç yılmıyorlar, geri adım atmıyorlar. Kalemle, kitapla, şiirle, romanla, yazıyla bu hayasız saldırılara karşı savaşıyorlar...

Binlerce güzel insan yetiştiriyorlar. Gittikleri köyleri yeşillendiriyorlar, kıraç toprakları verimlendiriyorlar vatan yapıyorlar... Onlar hamasetten nefret ediyorlar. Her biri dirençli bir iş kahramanı...

Yurdun her yanında görev alıyorlar. Çocuklarını salgın hastalıklarda kaybediyorlar, hastalanıyorlar, yalnız kalıyorlar, çile çekiyorlar, BİZE IŞIKLI BİR UZUN YOL BIRAKIYORLAR...

Abdullah Özkucur’un tüm bu serüvenini öğrenmek isteyenler: Birbirinin devamı olan ve günlüklerinden yararlandığı üç yapıtını okumalıdır...

1) ÖĞRETMEN OLACAĞIM (Öğretmen Dünyası Yayınları)

2) KÖY ENSTİTÜLERİ DESTANI (Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Yayınları)

3) HASANOĞLAN YÜKSEK KÖY ENSTİTÜSÜ (Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Yayınları)

Bana bugün şunları söyledi: “Bir dosya üzerinde çalışıyorum ve kitap haline dönüşmeyince ölmeyeceğim. En az 10 yıl daha yaşarım...”

Hala çatır çatır okuyor, haberleri dinliyor, ülkenin sorunlarıyla hayıflanıyor...

Ne denilir bilmiyorum; ama bir şeyi iyi biliyorum. Bu dev gibi çınar yürekten alkışlanır arkadaşlar... Alkışlanır...

27 Aralık 2016, yani biraz önce dün oldu artık, Çankaya Belediyesi Yılmaz Güney Sahnesinde, sahnelenen “ORADA DURUVERSEYDİ ZAMAN” müzikal oyununa Abdullah Hocayla birlikte gittik. Pınar Ayhan dostumuzu gözlerimiz dolarak izledik... Oyun bitince sahneye çıkıp kucaklaştık...

Hiç kimsenin şüphesi olmasın; ABDULLAH ÖZKUCUR gibi çınarların dimdik ayakta olduğu ve de on binlerce öğrenci yetiştirdiği bir ülkeyi, karanlık asla ve asla boğamaz...

Umutsuzluğu silin atın artık!

Siz de çok yaşayın Abdullah Özkucur Öğretmenim... Siz de çok yaşayın...

Erdal Atıcı

28 Aralık 2016

Uğur Mumcu'yu anma etkinlikleri evinin önünde Ali Kınacı, Erdal Atıcı, Mustafa Poyraz

Uğur Mumcu'yu anma etkinliği Prof. Dr. Mustafa Altıntaş, Ünal Özmen, Erdal Atıcı

Uğur Mumcu'yu anma etkinliği Prof. Dr. Mustafa Altıntaş, Ünal Özmen, Erdal Atıcı

Uğur Mumcu'yu anma etkinliğinde gönül dostlarımızla...

Hasanoğlan Mezunları Derneği Başkanı Hüseyin Demirci ve yönetim kurulu üyeleri vakfımızı ziyaret ettiler.

İstanbul'da çeşitli üniversitelerde okuyan bir grup genç Köy Enstitüleri konusunda hazırladıkları ödev için vakıf başkanımız Erdal Atıcı ile görüştiler

Talip Apaydın öğretmenimiz anısına bir gitar resitali vermek isteyen Dorukhan Ersin vakıf başkanımız Erdal Atıcı ve vakıf yönetim kurulu üyemiz Nuran Ünal'la görüştü.

Hasanoğlan Mezunları Derneği Başkanı Hüseyin Demirci ve yönetim kurulu üyeleri vakfımızı ziyaret ettiler.

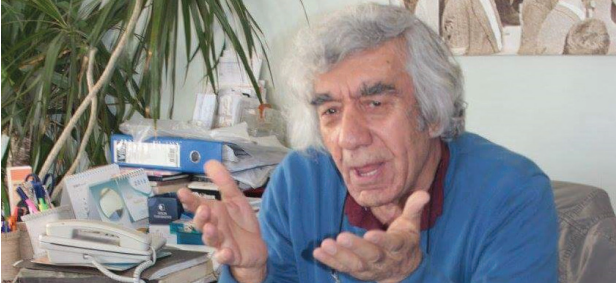
24 Şubat 2017 Hasan Âli Yücel'e saygı etkinliğini gerçekleştirdik.

Hasan Âli Yücel'e saygı etkinliği Erdal Atıcı

Vakfımızdan Haberler

1. Türkiye Barolar Birliği Türk Halk Müziği Topluluğu'nun 11 Ocak 2017'de Av. Özdemir Özok Kongre ve Kültür Merkezi'nde "Yediavaz Türküler" adıyla verdiği konsere Vakfımızın Yönetim Kurulu'nun da katıldığı bilgi olarak verilebilir.
2. 30 Ocak 2017 Uğur Mumcu Adalet ve Demokrasi Haftası nedeniyle Uğur Mumcu'ya saygı kapsamlı, "4+4+4 Vardığımız Nokta: PİSA" konulu etkinliğe konuşmacı olarak Vakıf Başkanımız Erdal Atıcı, üyemiz Prof. Dr. Mustafa Altıntaş ve Birgün Gazetesi köşe yazarı Ünal Özmen katıldı.
3. 24 Şubat 2017 günü vakfımızda ölümünün 56. Yılında Aydınlanmacı Milli Eğitim Bakanı Hasan Âli Yücel'e saygı etkinliğini gerçekleştirdik. "Hasan Âli Yücel'den Bugüne Kültür" başlıklı etkinlikte Vakıf başkanımız Erdal Atıcı ve Hacettepe Üniversitesi E. Öğretim üyesi Prof. Dr. Zafer Gençaydın konuşmacı olarak katıldılar.
4. 31 Mart 2017 Cuma günü ölümünün 1. yılında Mehmet Aydın'a saygı etkinliği yaptık. Etkinliğin açılış konuşmasını vakıf başkanımız Erdal Atıcı yaptı. Ardından "Mehmet Aydın Belgesel'i izlendi. Sonrasında Günay Güner türküleriyle etkinlikte yer aldı. Anma programının konuşmacıları ise Mehmet Aydın'ın kızı Nevin Seles, Müslüm Kabadayı, Tahir Kaya ve Ayşe Kaygusuz idi.
5. Hasanoğlan Mezunları Derneği Başkanı Dr. Hüseyin Demirci ve yönetim kurulu üyeleri vakfımızı ziyaret ettiler.
6. İstanbul'da çeşitli üniversitelerde okuyan bir grup genç Köy Enstitüleri konusunda hazırladıkları ödev için vakıf başkanımız Erdal Atıcı ile görüştüler
7. Talip Apaydın öğretmenimiz anısına bir gitar resitali vermek isteyen Dorukhan Ersin vakıf başkanımız Erdal Atıcı ve vakıf yönetim kurulu üyemiz Nuran Ünal'la görüştü.

Hasan Âli Yücel'e saygı etkinliği Prof. Dr. Zafer Gençaydın

Hasan Âli Yücel'e saygı etkinliği konuşmacılar: Prof. Dr. Zafer Gençaydın, Erdal Atıcı

Hasan Âli Yücel'e saygı etkinliğinde Âli Yücel Eronat

Hasan Âli Yücel'e saygı etkinliği Prof Dr Zafer Gençaydın, Erdal Atıcı, Prof Dr. Cahit Kavcar

24 Şubat 2017 Hasan Âli Yücel'e saygı etkinliğinde dostlarımız

24 Şubat 2017 Hasan Âli Yücel'e saygı etkinliğinde dostlarımız

Bize Gelen Kitaplar

1. “Laiklik Güvencesiyle Din Dostu Mustafa Kemal” Hanifi Işık
2. “Hasan Hüseyin Korkmazgil-Sanatu, Yaşamı” Mehmet Aydın
3. “Atatürkçü Eğitim Nasıl Olmalı”Mahmut Adem
4. “Damladan Deryaya-Dündar Meclisinde Atışmalar” ve “Cezo Gardaş” Songül Dündar
5. “Acılı Yurdum” Enver Önder
6. “Solun Güller” Ahmet Usta
7. “Şiir Irmağı-Tüm Şiirler” Hasan Akarsu
8. “Gündönümü”(Şiir)Tarık Barbaros Pilevne
9. “Milli Eğitim Düsturu-Memurlarla İlgili Kanunlar (1. Cilt, 1. Kitap)”Fotokopi
10. “Anadilden Derlemeler” Hamit Zübeyr-İshak Refet (Ankara-1923)”
11. “Türkçe Gramer-yeni Türkçe Dersleri:6” İbnarahim Necmi
12. “Milli Eğitim Düsturu-Programlar(İlköğretim Bölümü) 7. Cilt” A. Bedri Edis
13. “Milli Eğitim Düsturu-Yönetmelikler(3. Cilt)”

Ankara’da düzenlenen Uğur Mumcu etkinliklerinde yer alan vakfımıza teşekkür plaketi verildi.

Mehmet Aydın’a saygı etkinliği konuşmacıları. Müslüm Kabadayı, Nevin Seles, Ayşe Kaygusuz, Tahir Kaya

Mehmet Aydın’a saygı etkinliği

Yitirdiklerimiz

1. İsa Öztürk, 1944 Cilavuz Köy Enstitüsü, 1947 Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsü mezunu vakfımızın kurucu üyelerinden. (1928-5 Ocak 2017)
2. Şükran Yenilmez Doğanşoy, 1947 Çifteler Köy Enstitüsü mezunu. (24 Ocak 2017)
3. Mehmet Özel, 1946 İvriz Köy Enstitüsü mezunu. (30 Ocak 2017)
4. Salih Behçet Özkan, 1944 Kızılçullu Köy Enstitüsü mezunu.(.....)
5. Mustafa Altıparmak, 1946 Pazarören Köy Enstitüsü mezunu. (1926-30 Ocak 2017)
6. Hasan Doğan, Hasanoğlu Köy Enstitüsü mezunu. (14 Ocak 2017)

BAŞSAĞLIĞI

Yönetim kurulu üyemiz Sayın **Nuran Ünal** annesini kaybetmiştir. Arkadaşımızın ve ailesinin acısını paylaşıyor, Başsağlığı dileriz.

Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu

Ankara’da düzenlenen Uğur Mumcu etkinliklerinden bir kare.

Mehmet Aydın’a saygı etkinliği

Mehmet Aydın’a saygı etkinliği

Şiir Köşesi

Recep BULUT

ATATÜRK

Düşünürken gözlerinde,
Bir vatan, bir millet düşünürdü.
Kalkıp doğrulduğun zaman gücünle
Bir vatan, bir millet doğrulurdu
Ve bakışlarını çevirdiğin yönlere,
Aydınlıklar yağardı.

Ey büyük milletim, büyük milletim!
Geri ve köhne yollar senin değildir,
Fikrinle hür, vicdanınla hür,
Soyun, sopun gibi yaşa derdin...

Böyle girdin bu yollara bir bayrak gibi,
Bu toprağın beklediği şafaklar gibi,
Onurunla, gücünle, yenilmez kılıcınla,
Böyle kurdun bu devleti, Cumhuriyeti
Böyle çizdin yeniden Türklüğün yollarını,
Böyle geçtin başına tarihlerin Atatürk

Mithatpaşa Cad. 62/21 Yenışehir / ANKARA
Tel&Faks: 0312 425 24 68

Yayının Adı
Yayının Türü
Yayın Şekli
Yayın Sahibi
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Yayın İdare Adresi
E-Mail
Hazırlık
Baskı

Köy Enstitüleri
Yayın Süreli Yayın
3 Aylık - Türkçe
Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Adına ERDAL ATICI
ALİ KINACI
Mithatpaşa Cad. 62-21 YENİŞEHİR / ANKARA
kevakfi@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / merdivenreklamtanitim@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / 0312 232 30 88